

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

behandlingen i dette høje ting passerede og til de bemærkninger, der var knyttet til det fremsatte lovforslag.

Da der antagelig vil blive nedsat et udvalg i lighed med det i forrige samling nedsatte til behandling af forslaget, vil jeg henstille, at eventuelle tvivlsspørgsmål drøftes igennem i dette udvalg.

Med disse få bemærkninger anbefaler jeg lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere har jeg herved den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov nr. 159 af 18. maj 1937 om sparekasser, jfr. lovbekendtgørelse nr. 255 af 25. juli 1938.*

Som socialministeren allerede har nævnt, er forslaget nødvendiggjort af det af socialministeren lige forelagte forslag til lov om bosætningslån. I medfør af dette forslag vil landets sparekasser fremtidig komme til at yde bosætningslån, for hvilke kasserne ikke får fuld sikkerhed, idet statskassens garanti for lån ydet i medfør af dette forslags § 2, stk. 1, kun omfatter $\frac{4}{5}$ af det tab, der vil kunne opstå ved disse lån.

En sådan udlånsvirksomhed uden fuld sikkerhed er stridende mod den nugældende sparekasselovs § 9, og der er derfor forslagets § 4 foreslået tilvejebragt udtrykkelig hjemmel for denne art långivning. Det er ikke helt uden betænkelighed, at der herved som noget nyt åbnes adgang for sparekasserne til at yde lån tildels uden nogen form for sikkerhed, men jeg tror, at den ungdom, der kommer til at nyde godt af bosætningslånene, vil vise sig tilliden værdig, således at der ikke opstår tab for kasserne, ligesom jeg føler mig overbevist om, at kasserne er fuldtud klare over, at det her drejer sig om en undtagelsesregel, der ikke vil kunne berettige til i andre tilfælde at yde lån på grundlag af et skøn over lånsøgerens soliditet, uden at lovens krav til sikkerhedsstilling er opfyldt.

Selvom der vist er enighed om, at tiden for en almindelig revision af sparekasseloven ikke er inde, har Danmarks sparekasseforening dog fremsat ønske om, at man benytter denne lejlighed til at foretage enkelte ændringer i loven. Det drejer sig navnlig om den nugældende sparekasselovs § 9, stk. 2, hvorefter en sparekasses sekundære anbringelser ikke må udgøre mere end syv gange kassens egenkapital. Denne bestemmelse har fra første færd givet anledning til kritik — en kritik, som allerede kom til orde ved lovens behandling i dette høje ting. Da jeg har fundet,

at de af sparekasseforeningen og sparekassetilsynet anførte grunde for bestemmelsens ophævelse har megen vægt — jeg henviser her til de som bilag til lovforslaget optagne skrivelser —, foreslås bestemmelsen ophævet ved forslagets § 4. Samtidig foreslås bestemmelserne i paragraffens stk. 3 og 4 ophævet, idet disse bestemmelser ingen betydning får, hvis stk. 2 bortfalder.

Dette vil ganske vist medføre, at vedtægterne for de enkelte sparekasser må ændres, men da ændringen bliver af formel natur, vil der fra ministeriets side intet være at indvende imod, at vedtægtsændringerne udskydes til et for kasserne belejligt tidspunkt, f. eks. når vedtægterne af andre grunde ønskes ændret.

I forbindelse med ændringen af § 9 foreslås der visse redaktionelle ændringer af den nugældende sparekasselovs §§ 15 og 16.

Ifølge sparekasseloven må en sparekassedirektør eller en afdelingsbestyrer i en sparekasse ikke deltage i ledelsen af visse andre pengeinstitutter, ligesom det er forbudt sparekasserne at anbringe deres midler i aktier. Dette forbud, der er velbegrundet og nødvendigt, vil virke urimeligt i forhold til den virksomhed, som sparekasserne under aktieselskabsform har påbegyndt til fremme af skoleopsparingen, og vil lægge hindringer i vejen for det samarbejde for deres fællesinteresser, som kasserne har indledt med „D. B. Adler & Co., Bankaktieselskab“, hvis aktiemajoritet er overtaget af landets sparekasser. Ved forslagets §§ 2 og 5 tilsigtes der tilvejebragt hjemmel for kasserne til at eje aktier i og deltage i ledelsen af disse virksomheder.

Endelig har en ministeriet fornylig forelagt sag, hvor en sparekasse havde ansat et tilsynsrådsmedlem som overordnet funktionær i kassen med direktørløn, uanset at ministeriet i medfør af sparekasselovens § 7, stk. 4, havde afslået at godkende hans valg til direktør, foranlediget ministeriet til i forslagets §§ 1 og 3 at foreslå reglerne i sparekasselovens §§ 7 og 8 skærpet.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg har herved den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om udførsel af landbrugsprodukter.*

Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, må fremsættelsen af nærværende forslag betragtes som en viderefø-